

дължатъ всички страдания на съврѣменното човѣчество, чрѣзъ които днесъ си изкупватъ грѣхове-тѣ. Като казвамъ, че въ свѣта има материалисти, този упрѣкъ хвърлямъ навсѣкхдѣ, защото материалисти има и въ църквитѣ, и въ домоветѣ и между ученитѣ, този грубъ материализмъ съществува навсѣкхдѣ. Между свещеници, проповѣдници и богослови има материалисти; между майки и бащи има материалисти; между учени и философи също тѣй има голѣми материалисти. Азъ не визирамъ само извѣстенъ родъ хора, но казвамъ, че всѣки човѣкъ, у когото нѣма възвишенъ идеалъ, чрѣзъ който да разбира, какво нѣщо е единството, какво нѣщо е множеството, какво нѣщо е да обпча своитѣ ближни, идеалътъ на такъвъ човѣкъ е подобенъ на този на материалиста.

Та ние сме дошли до едно положение, да искаме да живѣемъ на земята. И право е, идеалъ е това. Азъ уважавамъ всѣки човѣкъ, който иска да живѣе. Животътъ е най-хубавия стремежъ у човѣка и у всѣко живо същество. Да искамъ, да живѣя, това е съзнание. Слѣдъ като човѣкъ пожелае да живѣе, той ще дойде до редъ други идеи, които пъкъ, ще го доведатъ до прекрасни, красиви положения въ живота. Тогавъ азъ казвамъ: какво трѣбва да направимъ, за да се жгвѣе разумно? За да живѣе човѣкъ разумно, трѣбва да знае какъ да черпи онѣзи богатства, които съществуватъ въ природата Той трѣбва разумно да приеме своето богатство отдѣто е опрѣдѣлено. Ето напримѣръ българитѣ ходятъ сега да хлопатъ въ странство за пари. Тѣ нѣматъ пари и казватъ: между търговцитѣ е настанала голѣма криза. Искатъ да напра-